उभौ सोममागच्छतः। सोमो हि यशः। तं त्वाव यश ऋच्छतीत्याहुः। यः सोमे सोमं प्राहेति। तस्मात् सोमे सोमः प्रोच्यः। यश एवैनमृच्छति" [८] इति। यः सोमयागः यशः यशोहेतुत्वाद्यशः। तस्मात् सोमस्य यशोहेतुत्वं यो विद्वान् सः सोमयागस्थानं प्रत्यागच्छेत्। तत्तदनुष्ठानप्रकारोपन्यासेन तमेनं यशः ऋच्छति प्राप्नोति। यस्मादेवं तस्मादभिज्ञा यं महात्मेत्येवं सर्व्वे जना आहुः। किञ्च यः सोमप्रयोगं यशोहेतुत्वञ्च वेद यश्च न वेद तावुभौ सोमस्थानमागच्छतः। सोमयागस्य यशोत्पादकत्वात् तयोर्मध्ये सोमे सोमयागे सोमं सोमप्रयोगं स्वकीयवाक्पाण्डित्यप्रकटनाय यः प्राह तं अभिज्ञाः त्वाव त्वामेव यश ऋच्छति प्राप्नोति इत्याहुः। यस्मादेवं तस्मादभिज्ञः सोमे सोमयागे। सोमः सोमप्रयोगः प्रोच्यः प्रकर्षेण वाच्यः। यश एनं अभिज्ञं ऋच्छत्येव प्राप्नोत्येव॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके अष्टमोऽनुवाकः॥ ८॥

अथ नवमोऽनुवाकः।

अष्टमे होतृमन्त्राणां सोमाङ्गत्वेन प्रयोग उक्तः। अथ होतृमन्त्रोत्पत्तिकथनप्रसङ्गेन जगत्सृष्टिर्नवमे विधीयते। "इदं वा अग्रेनैव किञ्च नासीत्। न द्यौरासीत्। न पृथिवी। नान्तरिक्षम्। तदसदेव सन्मनोऽकुरुत स्यामिति। तदतप्यत।